

Mužiček hnedky nemeškál, chytíl ju za vlasy,
ona nebyla po zadu, chytila ho taky.

Ja to bylo táhaní
po tej zemi smýkaní,
až se na ně z tej dědiny všecí lidi dívali.

Ja ten jejich smutnej tanec tři hodiny trvál,
muziky nepotřebovál, sám si jí nadělál,
chrbet její husle byl
a šmydec byl dubový,
struny byly, struny byly ja karabáč řemený.

Dybych já byla držela jazyk za zubami,
nebyla bych takového dostala snídání;
už já od tej doby znám,
že je ten muž, že je pán,
ja už já mu od tej doby dycky dobrej oběd dám.

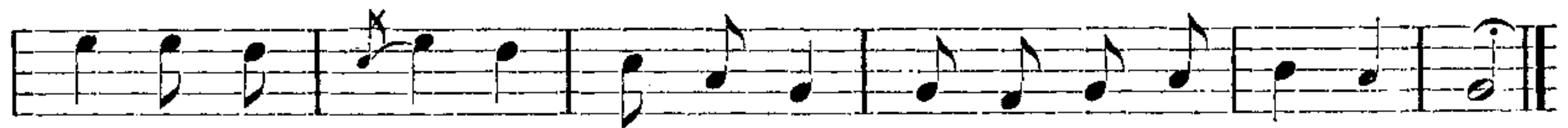
658.

Mírně.

Z Hr. Vrbky.

Rá-da pi-jem, rá-da jím, rá-da se pě - kně no - sím,

ej rá - da pě - kné krá - vy mám ne - rá - da jím trá - vy dám.

Ráda pijem, ráda jím,
ráda sa pěkně nosím,
ráda pěkné kravy mám,
neráda jím trávy dám.

Ráda pradem, ráda len,
kerý teče z bečky ven,
ešče radši lenicu,
kerá teče sklenicú.

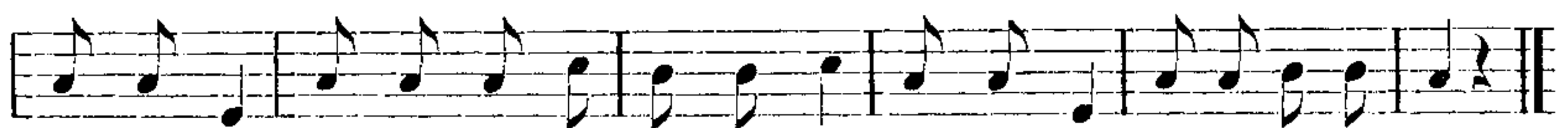
659.

Rychle.

Z Javorníka.

Cos ty, že - no dě - la - la, cos ty, že - no, dě - la - la,

že - no má, má že - ni - čko roz - mi - lá, le, le, le chodíš vesele.